నిజముర కృష్ణా...!

– కమలాగాయత్రి(ద్రోవిడు)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

మాకేమీ అర్థం కాలేదు. ఏదో జరుగుతోందని అనుమానం వచ్చింది. పోనీ పూర్తిగా మాయమైపోతే వేరే విషయం, మాతో ఫోనుల్లో మాట్లాడుతుంది. అన్నయ్య వ్యాపారం గురించి చెప్తోంది. ఏదో తేడా ఐతే వుంది అనుకున్నాం. కానీ, పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇస్తే పరువు పోతుంది కదా అనే తర్జనభర్జనల్లో మేముండగానే, హఠాత్తుగా మా చుట్టాలలో ఒకరు, రామ్ గఢ్ దగ్గర ఓ గుడి ఉత్సవంలో ఎవరితోనో ఆమెని చూసామనీ, ఆ జనంలో వెళ్ళి పలకరించేలోపు కనిపించకుండా పోయిందనీ, మా పెదనాన్నగారికి తెలియజేసారు.

ఆమెకేమీ జరగలేదనీ, తను కావాలనే వెళ్ళిపోయిందని మాకు నెమ్మదిగా అర్థమవ్వసాగింది. అన్నయ్య పిలిచాడంటూ తను చెప్పడమొక మోసం, అలా వెళ్ళిపోవడమే కాకుండా మధ్యమధ్యలో ఫోన్స్ చేస్తూ మావాళ్ళతో టచ్ లో వుండడం అంతా ఒక నాటకం తల తిరిగిపోయిందందరికీ ఆ మోసానికి.

అంతలో. ఎవ్వరూ వూహించని విధంగా, మేమింకా ఆ షాక్ లో వుండగానే, తులసి టాక్సీ దిగింది. నిండు గర్భిణిగా, చాలా నిబ్బరంగా. అందరం నివ్వెరపోయామామె తెగింపుకి.

ఏ ధైర్యంతో ఆమె అలా, ఇక్కడికి వచ్చిందో నాకింతవరకూ అర్థం కాలేదు. అంతవరకూ ఆమె గర్భవతి అనే విషయం మాకే కాదు, ఆమె తల్లితండ్రులకు కూడా తెలియదు. ఇట్ వాజ్ ఏ బిగ్ షాక్.

ఇదేమిటని అన్నయ్య నిలదీస్తే ఆబిడ్డ అతని బిడ్డేననీ, అతడే తప్పుగా చెప్తున్నాడంది. అన్నయ్య బాధకీ, కోపానికి అంతులేదు.

దాంతో చాలా పెద్ద గొడవైంది. అప్పటికప్పుడు కుల పెద్దల పంచాయితీ కూడా జరిగింది. అందరూ నిలదీసారు. అన్నయ్యవంక చూసిందే తప్ప నోరు విప్పలేదు.

వారు ఆమెని కులంనుంచి వెలేసారు. మా కుటుంబాన్ని, తరతరాలుగా ఆలయాన్నే నమ్ముకున్న మా అందర్నీ ఆలయసేవ నుండి తొలగించారు. మమ్మల్ని కొన్ని తరాలపాటు ఏ గుడి సేవకీ అర్హులం కాదని తీర్మానించారు.

అంతలో నొప్పులు రావడంతో ఆమెని హాస్పిటల్ కి తీసుకుపోతే బిడ్డని కని, ఆ వెంటనే ప్రాణం తీస్కుంది. ఇక వార్త టీవీలకీ, పేపర్లకీ ఎక్కింది. నలుగురూ నానా విధాలుగా మాట్లాడారు.

అలా అప్పటి వరకూ ఇక్కడ చుట్టుపక్కల మాత్రమే అల్లరైన మేము దాదాపుగా జిల్లా మొత్తం, కులం మొత్తం అల్లరయ్యాము. పరువుకంటే ముఖ్యంగా మోసపోయాము. మా కుటుంబసభ్యురాలి చేతిలోనే ఘోరంగా మోసపోయాము. తనకి ఇష్టంలేకుంటే చెప్పాల్సింది, లేదా తిరిగి రాకుండావుండాల్సింది. అంతేగానీ అంత మోసం అవసరంలేదు. అదే అదే మమ్మల్ని దారుణంగా క్రుంగదీసింది."

మాట్లాడ్డం ఆపి జేబులోంచి కర్చీఫ్ తీసి ముఖం తుడుచుకున్నాడు సతీష్ "కాకపోతే, ఓవిధంగా ఆమె చనిపోయి మంచిదయింది, లేకుంటే చాలా ఘోరమైన పరిస్థితిలో వుండేది., అప్పటికే అందరూ ఆమె ముఖాన వుమ్మేసే పరిస్థితి వచ్చింది, ఆమె తల్లితండ్రులతో సహా. అందుకే చచ్చిపోయి బ్రతికిపోయింది" విపరీతమైన బాధ, ద్వేషం ముఖంలో, మాటల్లో ప్రతిఫలిస్తుంటే పూర్తిచేసాడు చెప్పడం.

శిలాప్రతిమల్లా కూర్చుండిపోయాం కొద్దిసేపటివరకూ "ఇది.. ఇదంతా నిజమేనా?", హీనస్వరంతో అడిగేసాడు శ్యామ్. నన్ను బయటపడద్దని కంట్రోల్ చేసిన వాడి ముఖం ఇప్పుడు పూర్తిగా పాలిపోయివుంది.

కానీ అది పట్టించుకునే స్థితిలో సతీష్ లేడు, "నమ్మలేకపోతున్నారు కదూ, ఓ స్త్రీ, అదీ ఓ సంప్రదాయ కుటుంబంలో పుట్టి–పెరిగి, మరో మంచి కుటుంబానికి కోడలిగా వచ్చినది, ఇంత చేసిందంటే, మీరే నమ్మలేకపోతే మరి మా పరిస్థితేంటి సర్. చెప్పండి?", విషాదంగా అన్నాడు.

లేచామిద్దరం ఇంకేమీ అడిగే శక్తీ, విని తట్టుకునే ధైర్యం రెండూ లేవు మాలో. ఆ క్షణాన అక్కడ కూలిపోకుండా హోటల్ వరకూ వెళ్ళడమే ఈ పరిస్థితుల్లో మాకు చాలా ఎక్కువ. చేతులు జోడించి కదలబోయాం.

ఓసారి వీధి గుమ్మం వైపు దృష్టి సారించి, "బయట వాన పడుతోంది పర్లేదు, కాసేపు కూర్చోండి. కుసుమా చాయ్ తీసుకురా" మా సమాధానంకోసం చూడకుండా భార్యకి వినిపించేలా అరిచాడు.

వద్దని చెప్పే ఓపిక కూడా లేక యాంత్రికంగా తిరిగి కుర్చీల్లో కూలబడ్డాం. అతను లేచి పక్కగుమ్మం దగ్గరున్న వాష్ బేసిన్ దగ్గరకెళ్ళి ముఖం కడుక్కున్నాడు. టవల్ తో ముఖం అద్దుకుని మా వైపు చూసి, "ముఖం కడుక్కుంటారా? బాత్రూమ్ కావాలంటే ఆ పక్కన వుంది" చెప్పాడు. శ్యామ్ లేచి అతను సూచించినవైపు నడిచాడు. నేను అలాగే కూర్చున్నాను.

అతని భార్య వచ్చి మంచినీళ్ళూ, టీ గ్లాసులూ వున్న ట్రే అక్కడున్న చిన్న టేబుల్ మీదుంచి వెళ్ళిపోయింది. అతను ఆఫర్ చేసేలోపే నీళ్ళగ్లాసందుకుని గటగటా తాగాను. తలతిప్పి బయటిగుమ్మంవైపు చూసాను. వాన వెలిసింది.

శ్యామ్ ముఖం కడుక్కుని వచ్చాడు. ముఖమంతా పూర్తిగా పాలిపోయివుంది. కళ్ళల్లో ఎర్రటి జీరలు. బలవంతంగా టీ తాగామనిపించి, లేచాము.

తులసిని గుర్తుచేసుకుని, మాట్లాడడానికి కష్టంమీద గొంతుపెగుల్చుకున్నాను, "వస్తాము సతీష్ మిమ్మల్ని బాధపెట్టినందుకు సారీ. మేమింకా వేరేవారిని కలవాలి. మళ్ళీ ఏదైనా కావలసివస్తే డిస్టర్బ్ చేస్తాము. వుంటాము" చెప్పేసి అక్కడ్నుండి కదిలాము.

గుమ్మం దాటబోతూ ఆగిపోయాను, అప్పుడు స్ఫురించిందా ప్రశ్న. అంతసేపూ తట్టనిది, ఎంతైనా మగవాడినే కదా, బహుశా అందుకే ఇంతసేపూ స్ఫురించలేదు కాబోలు.

తప్పు జరిగిన ప్రతిసారీ స్త్రీని మాత్రమే సెంటర్ పాయింట్ గా చూసే సగటు మేల్ చావనిజమ్ నరనరాల్లో నిండిపోయింది మా జాతి అందరికీ. నేను ఇక్కడికో స్త్రీ తరుపునవచ్చాను కాబట్టి, అదీ తులసి కాబట్టి కనీసం ఇప్పుడైనా తట్టింది. నాలో బాధ స్థానంలో, ఒకలాంటి కసి ముంచుకొచ్చింది గిరుక్కున వెనుదిరిగాను.

"అతను.. అతనెవరు తులసి వెళ్ళిపోయిందెవరితో? అతనేడీ? ఏమయ్యాడు? మీ కులం, పెద్దలూ, పరువూ అతన్ని శిక్షించలేదా? పంచాయితీకి పిలవలేదా?", పదునుగా అడిగాను.

అతని ముఖం ఎర్రబడింది. "వాడా వాడెవడో–ఏంటో ఎవరికి తెలుసు? ఐనా వాడెప్పుడో పారిపోయుంటాడు. అందుకేగా అన్నయ్య నీడకోసం తను ఇక్కడికి వచ్చింది" నిర్లక్ష్యంగా చెప్పాడతను.

"అంటే కేవలం మీవైపు నుండి ఆలోచించే తప్పు డిసైడ్ చేసేసారా? తననేం అడగలేదా? అతడెవరూ, ఎందుకలా చేసిందని, ఒకవేళ చేసినా, ఎందుకు తిరిగి వచ్చిందనిగానీ"

"అడిగితే ఎవరైనా నిజం చెప్తారా?" అన్నాడు విసురుగా.

వన్ సైడెడ్ జడ్జ్ మెంట్. ఆత్మ వంచన. వేరే వ్యక్తులు చేసిన తప్పులకు ఈజీగా పెద్ద పెద్ద శిక్షలు విధించేవరకూ వెళ్ళిపోయేవారు తమ వరకూ వచ్చేసరికి తప్పులెన్నువారు–తమ తప్పులెరుగరు అని ఎప్పుడో నేర్చుకున్న మాట ఎల్లవేళలా నిజమనిపించేలా బిహేవ్ చేస్తారు.

నిర్వికారంగా చూసాను, "అంటే మీకు అతని గురించేమీ తెలియదా సతీష్. అంటే అసలేం జరిగిందో తెలియదు. తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు. రైట్?" అన్నాను. సతీష్ ముందు మాట్లాడలేదు.

తర్వాత, "రైట్. ఐనా నిజం నిప్పులా మాముందుంటే మాకేమవసరం" అంటూ ఆగిపోయాడు.

నేనేం మాట్లాడలేదు. అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూసాను. నా ప్రశ్న తగలాల్సిన చోట తగిలిందేమో. నా కళ్ళలోకి చూడలేనట్టు తలొంచుకున్నాడు.

ఇంక ఈ ఇంట్లో నాకేం పనిలేదు. కదిలామక్కడినుండి.

ఎలా రూమ్ కి చేరామో, ఎలా తలుపు తీసి లోపలికి వెళ్ళామో తెలీదు. చాలా సేపటి వరకూ రూమ్ లో చెరోవైపూ ప్రాణమున్న శిలల్లా పడున్నాం రతన్ వచ్చి హడావిడి చేసేవరకు.

"ఏంటి భయ్యా, అరగంట అని చెప్పి అంతసేపు వుండిపోయారూ. ఎంతసేపు ఎదురుచూసానో తెలుసా? వానపడుతోందని చాచా తిడితే వెళ్ళిపోయాను. మీకోసం ఇంటినుంచి భోజనం కూడా తెచ్చాను. లేవండి లేవండి" వుత్సాహంగా చెప్పాడు.

"మూడ్ లేదు రతన్ తర్వాత తింటాం, అక్కడ పెట్టు" విసుగ్గా అన్నాను.

"అదేం కుదరదు భయ్యా. నిన్న సాయంత్రం సేఠ్ తిడితే మీరెంత ప్రేమగా నాకు మీరు తెచ్చుకున్న భోజనం పెట్టి ఓదార్చారు. ఇప్పుడేమో, నేనే మా ఇంటినుండి మీకోసం స్పెషల్ గా చేయించి తెస్తే కాదంటే ఎలా.., నా చేతుల్తో పెట్టకపోతే మా అమ్మ కూడా బాధపడుతుంది భయ్యా. తినండి ప్లీజ్" బతిమాలాడు ఆప్యాయంగా.

ఒక్కరోజు పరిచయంలో మామీద వాడు చూపిస్తున్న ఆదరణకి ఏమనాలో తెలియక, శ్యామ్ వైపు చూసాను. అలాగే పడుకునివున్నాడు. నాలో లేని నవ్వుని పెదాలమీదకి తెచ్చుకుంటూ, "సర్లే కలిసి తిందాం. మరి నువ్వూ ప్లేట్ తెచ్చుకో" అని రతన్ కి చెప్పి వాడు బయటికి వెళ్ళగానే శ్యామ్ భుజంమీద చేయివేసి చెప్పాను.,

"మనం వూహించనిదేమీ కాదు కదా శ్యామ్. ఇంకా నయం కనీసం కొన్నైనా వివరాలు దొరికాయి ఆ సహారా ఫౌండేషన్ వల్., హేమాంగి గారి దయ వల్ల, లేకపోతే ముఖంమీదే తలుపైనా వేసుకునేవాళ్ళు లేదా నానా చెత్తా వాగేవాళ్ళు. కనీసం అదృష్టవంతులం అంతవరకూ, లే ఇంకా మనం చేయాల్సినది చాలావుంది. ముందీ పసివాడిని బాధపెట్టడం ఎందుకు, ఐనా మనమూ కడుపుకాల్చుకుని, దిగులుపడితే సొల్యూషన్ వెతికేదెవరు చెప్పు? లే శ్యామ్ ప్లీజ్."

లేచి కూర్చున్నాడు, "నీ అంత బాగా బాధని గుండెల్లో దాచుకోవడం రాదురా నాకు, నీకంటే ఏళ్ళనుండి ప్రాక్టీస్ కదా" బాధా, జాలీ, కోపం, ఉక్రోషం కలగలిసిన స్వరంతో అన్నాడు శ్యామ్.

నేను రియాక్టవలేదు. యాంత్రికంగా కదిలి ఎదురుగావున్న క్యారేజ్ ఓపెన్ చేసాను,

"తులసి లేదని ఏడవాలో, ఈ దారుణమైన విషయాలు విని ఏడవాలో తెలియట్లేదురా" శ్యామ్ గొంతు జీరబోయింది.

"తులసి తప్పు లేదని, తప్పుడు మనిషి కాదనీ నిరూపించేవరకూ ఏ బాధకీ, వేదనకీ చోటులేదు శ్యామ్. ఇప్పటికే మనకి చాలా ఆలస్యంగా తెలిసాయీ విషయాలన్నీ. కొద్దిగా కూడా టైం వేస్ట్ చేయలేం మనం. అందరి జ్ఞాపకాల్లోంచీ వివరాలు మరుపుకువచ్చి, ఒక గాసిప్ స్టోరీగా మన తులసి కథ మిగిలిపోయేలోపు వీలైనన్ని వివరాలు కలెక్ట్ చేయాలి.

ముందు అనుకున్నాను నిన్ను ఇన్వాల్వ్ చేయద్దని, అందుకే నాతో రావద్దన్నాను. కానీ ఇక్కడికొచ్చాకా అర్థమైంది శ్యామ్ ఒక్కడినీ చెయ్యలేను. నావల్ల కాదు, ఐ నీడ్ యూ, నాట్ విథౌట్ యువర్ హెల్ప్" శ్యామ్ వైపు చూడకుండా తలొంచుకుని అక్కడున్న రెండు ప్లేట్లల్లో వడ్డిస్తూ చెప్పాను.

అంతలో రతన్ వచ్చాడు ప్లేట్ తీసుకుని. వాడి ప్లేట్ కూడా అందుకుని వడ్డిస్తోంటే శ్యామ్ వచ్చి నా పక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. తలతిప్పి చూసాను. చిన్నబోయిన ముఖంలోకి చిరునవ్వుని అరువుతెచ్చుకుంటూ నాభుజంమీద చిన్నగా తట్టాడు. తలూపాను నెమ్మదిగా.

"ఈ భోజనం చాలా స్పెషల్ భయ్యా. వారణాసి మొత్తంలో ఇంత బాగా చెయ్యడం మా అమ్మకే వచ్చు తెలుసా?" హుషారుగా చెప్పాడు రతన్.

"ఆహా. అవునా. ఏమంటారు ఈ కూరనీ", అంటూ వాడితో మాటల్లోపడ్డాము. రతన్ తో కబుర్లలో కాస్త వేరే విషయాలు మర్చిపోయి నాలుగుముద్దలు తినగలిగాం. భోజనాలయ్యాకా కూడా ఏవేవో చెప్తూ కూర్చుని, కాసేపటి తర్వాత సేఠ్ తిడతాడంటూ లేచాడు వాడు అయిష్టంగానే.

వెళ్లబోతూ ఏదో గుర్తొచ్చినట్టు అడిగాడు రతన్, "భయ్యా, మీరు వెళ్ళిన ఇంట్లో కొన్ని నెలల క్రితం చాలా గొడవైందటగా? వాళ్ళ కోడలు లేచిపోయిందనీ" చివ్వున తలెత్తాడు శ్యామ్. వాడిని కళ్ళతోనే వారిస్తూ రతన్ ని అడిగాను, "ఎవరు చెప్పార్రా నీకూ?"

"చాచా అంటున్నాడు, సారీ భయ్యా అందుకే అడిగాను" బెరుగ్గా చెప్పాడు.

"చాచా?" ప్రశ్నార్ధకంగా చూసాను.

"నేను మీకోసం ఎదురుచూసానే ఆ టీ కొట్టు మా చాచాదే భయ్యా. అదే మీరెళ్ళిన పండిత్ వాళ్ళింటెదురుగా. ఏదైనా తప్పుగా మాట్లాడానా భయ్యా?" భయంగా చూస్తూ అడిగాడు.

లేచి వాడి భుజం మీద చెయ్యివేసి చెప్పాను, "లేదురా.., పెద్ద సాయం చేసావు, ఇంకో సాయం కూడా కావాలి. పద మీ చాచాని కలవాలి వెంటనే."

"వాళ్ళెలాంటి వాళ్లు రాజూ?" అడిగాను టీ సిప్ చేస్తూ కాస్తంత దూరంలోనే కనిపిస్తున్న తులసి వాళ్ళింటివైపు చూస్తూ.

"మంచివాళ్లే సార్. ఏ గొడవలూ పెద్దగా వుండేవి కాదు కూడా. పెద్దాయనకీ, కొడుకులకీ కూడా మంచి పేరుంది" చెప్పాడు రాజు, రతన్ వాళ్ల చాచా. ఓ ముప్పై, నలభై ఏళ్ళుంటాయతనికి, రతన్ లాగే బాగా యాక్టివ్ గా వున్నాడు. రతన్ మాగురించి బాగా చెప్పడంతోనేమో చాలా క్లోజ్ గా మాట్లాడసాగాడు కలిసిన కొద్దిసేపట్లోనే. పక్కా యూ.పీ స్లాంగ్ తో కూడిన కూడిన హిందీ. స్వచ్ఛమైన ఉచ్ఛారణతో వుందతని మాట.

"అక్కడ గొడవ జరిగినరోజు నువ్వున్నావా? నీకేమైనా తెలుసా?" అడిగాడు శ్యామ్.

"నేనేంటి సాబ్, అక్కడారోజు వాడ వాడంతా వుంది. చాలా పెద్ద విషయం, అందులోనూ పండిత్ కుటుంబంలో అంత పెద్ద సంగతి. చాలా రోజులు మాట్లాడుకున్నామందరం. చూడబోతే గుళ్ళో దేవతలాగా వుంటుందామె, అంత కథ

నడిపిందా అని. రకరకాలుగా చెప్పుకున్నారు" అంటూ ఏదేదో మాట్లాడసాగాడు తులసి గురించి. అనీజీగా కదిలాం, కానీ తప్పదు.

"అసలేం జరిగింది?" అడిగాను డైరెక్ట్ గా పాయింట్ లోకి వస్తూ.

"ఆ గొడవకి ఒకరోజో, రెండురోజులో ముందు వాళ్ళింట్లో చిన్న కొడుకు పెళ్ళైంది, పెద్దకొడుకు, కోడలు రాలేదు. వాళ్ళో ఏడాది పైనే అయింది.. ఏదో వేరే రాష్ట్రంలో దుకాణం పెట్టడానికి పోయారని విన్నాం. పెళ్లైన మర్నాడు జగదీష్ బాబు. అదే ఆయన పెద్దకొడుకు దిగాడు, ఇక అక్కడ్నుంచి గొడవ మొదలు. ఏవో పెద్దగా మాటలు వినిపించాయి. అసలే ఇంటినిండా చుట్టాలుకదా, ఏదో గోల గోలగా వుందిలే అనుకున్నాం.

అంతలో ఆ మర్నాడే అతని భార్యా వచ్చింది, అదికూడా.. నిండు నెలలై. ఒక్కసారిగా పెద్ద గొడవ, రభస. ఆమెని ఇంట్లోకి రానీయలేదు వాళ్ళు.

సడెన్ గా వాళ్ళ కులపెద్దలొచ్చారు, వీధి అరుగుమీద అదిగో ఎదురుగా కనిపిస్తోందే, అక్కడే కూర్చున్నారు. ఆ అమ్మాయిని వచ్చిన దగ్గరనుండి వీధిలోనే నించోబెట్టారుగా. నలుగురూ నాలుగు మాటలన్నారు, మాట్లాడారు, దూరంనుండి చూస్తూ వుండబట్టలేక మేమూ వెళ్ళాము.

ఎవరితో పోయావు? వాడెవడు? ఎన్నేళ్ళుగా సాగుతోందిదంతా, ఇన్నాళ్ళూ మీరెక్కడవున్నారు? ఎప్పుడు కలిసారు? వెళ్ళినదానివి తిరిగి ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చావు? సతీష్ పెళ్ళని నీకెవరు చెప్పారు? అన్ని అబద్ధాలెందుకు చెప్పావ్ ఫోన్లో? కడుపుతో వున్నావనే విషయం ఎందుకు దాచావు? ఇలా ఎన్నో, ఏవేవో అడిగుతూనే వున్నారు. వారడిగిన ఏ ప్రశ్నకీ ఆమె జవాబివ్వలేదు. ఏడుస్తూనేవుంది.

చివరికి ఆమె భర్త, ఆమె ముందుకెళ్ళి 'నీ కడుపులో బిడ్డకి తండ్రెవరంటూ' అని అరిచి మరీ అడిగాడు. అదీ అందరిముందూ"

"వ్వాట్?" ఒకేసారి వచ్చింది నాదీ, శ్యామ్ గొంతులోంచి కీచుమంటూ ఆమాట.

తలూపాడతను "అవును భాయ్ దెబ్బకి ఒక్కసారిగా అందరూ షాకైపోయారు. అతగాడామె దగ్గరకి పోయి ఏదేదో మాట్లాడాడు. ఆమె కూడా అతనితో చాలాసేపు మాట్లాడింది కానీ, మొత్తానికి మోసం బయటపడిపోయినట్టుంది,

పెద్దలు మరోసారి గట్టిగా నిలేసి జవాబు రాకపోవడంతో శిక్ష చెప్పేసారు. అయినా మాట్లాడలేదామె. అలాగే నిలబడింది. మరికాసేపైతే గెంటేసే వారేమోగానీ, అంతలోనే కాసేపటికి, ఆమె వున్నచోటే కుప్పకూలిపోయింది. గర్భిణి కదా అంతసేపు నిలబెట్టేసరికీ. ఒక్కసారిగా అందరికీ గుండెపిండేసినట్టైంది..,

వెంటనే ఎవరో జాలిపడి ఆస్పత్రికి తీసుకుపోయారు. బిడ్డని కన్నాకా, తర్వాత అక్కడే బిల్డింగ్ పైనుండి దూకేసిందట. ప్రాణం మీదకొచ్చిందీ మావల్లకాదని ఇక్కడ ఆస్పత్రివాళ్ళు చెప్పారో ఏమోగానీ ఆంబులెన్స్ వ్యానులో ఢిల్లీ ఆసుపత్రికి తీసుకుపోతుంటే పాపం చచ్చిపోయిందట.

పోలీసులు, ఈ ఆడవాళ్ళ కేంద్రాలు, లోకల్ టీవీ వాళ్ళు, పేపర్లవాళ్ళు చాలామందొచ్చారు. వారణాసి మొత్తం పేపర్లకెక్కింది ఆ నెలంతా. జిల్లా పేపర్లలో తెగ రాసారు, ఆ వెంటనే ఎన్నికలుండబట్టిగానీ లేకుంటే దేశమంతా పెద్ద ఛానెల్స్ లో కూడా వచ్చేసేదే. అమ్మో అలాంటి కుటుంబంలో" చెప్పుకుపోతున్నాడతను.

మా గుండెలు బరువెక్కి పోయాయి.

తులసీ.. అంత అవమానం, అంత హింస.., ఎలా భరించగలిగావు? గట్టిగా పిలిస్తే మొహమాటపడే సున్నితమైన స్త్రీని, నిండు గర్భిణిని రోడ్డుమీదే గంటలకొద్దీ నిలబెట్టిన అమానుషత్వం ఎవరిది?

మా జాతిదా? ఎవరిదీ?

జరిగింది తప్పే అయితే, పాపమే అయితే మరి అందులో సమాన భాగమున్న భాగస్వామిని ప్రశ్నించదేం ఈ సంఘం?

కృష్ణాష్టమి రోజు గుడి మొత్తం కృష్ణపాదాలతో అలంకరించే తులసి, తులసితీర్థం తాగి తప్ప ఉపవాసం బ్రేక్ చేయకూడదంటూ కాలేజ్ ప్రాక్టికల్స్ లో రోజంతా నిలబడి వర్క్ చేయాల్సివచ్చినా కూడా పచ్చి మంచినీళ్లైనా ముట్టని తులసిని, పవిత్రంగా మడికట్టుకుని అందరికీ ప్రసాదం వండిపెట్టే మాతులసిని పతనమైందంటూ, పంచాయితీలు పెట్టీ, పేపర్లకెక్కించీ, చివరికి కన్నవారూ, కట్టుకున్నవాడూ కూడా నమ్మని పరిస్థితుల్లో భగవాన్ నిన్ను వేడీ, కొలిచిన కటాక్షమేనా ఇదంతా? నా కళ్ళల్లో చిప్పిల్లిన నీళ్ళను కనపడకుండా అతికష్టంమీద జాగ్రత్తపడుతూ, కర్చీఫ్ తీసి కళ్ళూ, ముఖమూ తుడుచుకున్నాను.

"అతనెక్కడ రాజూ? ఆమె ఎవరితో వెళ్ళిపోయిందన్నారో అతగాడేడీ?", తేరుకుంటూ కసిగా అడిగాను.

"రాలేదు సార్. అసలువాడు ఎవడో, ఎక్కడున్నాడో కూడా తెలీదు. అసలా జగదీష్ నాథ్ మీదే మాకు అందరికీ డౌటొచ్చింది.., ఎంతసేపూ తప్పో తప్పో అని వాడు గోల చెయ్యడం తప్ప నిజానిజాలు తేల్చిన తర్వాత మాట్లాడచ్చు కదా. ఇతడిలో ఏంలోపముందో మరి, అందుకే ఆ అమ్మాయి తల్లికావడానికే తప్పటడగు వేసిందో, మరింకేం విషయముందో ఏమో? పెద్దిళ్ల కథలేంటో బయటకి రావుకదా..,

మా దగ్గరైతే ఈ గొడవంతా లేదు. ఆడైనా, మగైనా తప్పుకట్టేసి, దేవుడి దగ్గర మళ్లీ తప్పు చేయము అని వేడుకుంటే అంతా సరైపోతుంది. అన్యాయంగా ఓ ఆడపిల్ల వుసురుపోయింది ఈ గోలలో" నిట్టూర్చాడు.

"ఆమె ఎవరితో అయినా క్లోజ్ గా వుండేదా? స్నేహితులూ, బయటకి వెళ్ళడం.. అలా" ఇబ్బందిగా చూస్తూ అడిగాను.

"పెద్దగా తెలియదు సాబ్. నేను చూసినంతవరకైతే అత్తాకోడళ్ళు, లేదంటే జగదీష్ బాబువాళ్ళ చిన్నక్క, వారితోనే వెళ్ళేది. హా కాస్తంత ఆ పక్కింట్లో చిన్న కోడలితో చనువుగా వుండడం అప్పుడప్పుడు గుళ్ళకీ, షాపులకీ వెళ్ళడం చూసినట్టు గుర్తు"

"ఆవిడని కలిస్తే ఏమైనా తెలుస్తుందేమో..", చప్పున అనేసాను శ్యామ్ తో.

వెంటనే అందుకున్నాడు రాజు "అబ్బో చాలా కష్టం సార్. మీరా ఇళ్ళకెళ్ళి అడిగినా పెద్దవాళ్ళు చెప్పేదేమీ వుండదు, చిన్నవాళ్ళని మాట్లాడనివ్వరూ, పైగా ఆమె అత్తామామా పరమరాక్షసులు.

అయినా అంత పెద్ద పండిత్ ఇంట్లోనే అలా జరిగేసరికీ వాడలో వేరే కుటుంబాల్లో కోడళ్ళందరి జీవితాలు మరీ దారుణం అయిపోయాయి. వాళ్ళు కాస్త తలెత్తినా చూసినా, పండిత్ పెద్ద కోడలి పేరు తీసి వీళ్ళందర్నీ కాల్చుకుతింటున్నారు" అన్నాడు.

నివ్వెరపోయి చూసాము. ఇది మేమెరుగని మరో కోణం. ఈ సమస్యలో తులసితో పాటూ వేరే బాధితులు కూడా వున్నారా! దేవుడా.. ఇదేం ఘోరం?

"ఏ అవకాశం లేదంటావా రాజూ ఆ అమ్మాయిని కలవడానికి?" చివరి ప్రయత్నంగా అడిగాను.

"ఒక్కటుంది సాబ్. కానీ, ఏమైనా ప్రాబ్లెమ్ వస్తే, నేను చెప్పానని తెలిస్తే నన్ను ఇక్కడే నరికేస్తారు. వాళ్ళు పండిత్ కుటుంబంలా మామూలు వాళ్లు కాదు. చాలా ప్రమాదకరమైనవాళ్ళు అందుకే" భయంగా నసిగాడు.

"నీకు మాటిస్తున్నాం రాజూ ఏ ఇబ్బందీ రాదు. మేము ఓ ఆడపిల్లకి న్యాయం జరిపించడానికి వచ్చాము, మరెవ్వరికీ అన్యాయం చేయడానికి కాదు. భయపడకు" సిన్సియర్ గా చెప్పాను.

ఆ సమాధానంతో కాస్త తృప్తిగా తలాడించి, "రోజూ తెల్లవారుఝామునే ఐదింటికి పక్కవీధిలో గుడికి వెడుతుంది ఆ అమ్మాయి దాదాపు గంట పైగా అక్కడే వుంటుంది. చాలాసార్లు చూసాను. అది వాళ్ళ కులదైవం గుడి కదా"

ఉత్సాహంగా తలూపి,"థ్యాంక్స్ రాజూ థ్యాంక్యూ వెరీమచ్", అంటూ కదలబోయాను.

శ్యామ్ చిన్నగా తల కొట్టుకుని చెప్పాడు, "రేయ్ మనమున్నది కాశీలో వీధికి వంద గుళ్ళున్నాయిక్కడ ఎక్కడికని తిరుగుతాం. పైగా ఆమెని ఎలా గుర్తుపడతాం? కాస్తాగు, కూర్చో కాసేపు" అంటూ రాజు దగ్గర వివరాలు రాసుకుని వచ్చాడు.

తెల్లవారుఝామునే రాజు టీకొట్టుముందు ప్రత్యక్షం అయ్యాం. రాజు చెప్పిన వివరాలన్నీ వున్నా, ఆ అమ్మాయే అని కన్ఫర్మ్ చేసుకుంటే బెటర్ అని, కాస్త రిస్క్ ఐనా ఇంటి దగ్గరనుంచీ ఫాలో అవడానికే నిశ్చయించుకున్నాం.

తలమీదుగా చున్నీ కప్పుకుని సల్వార్ లో ఓ అమ్మాయి చేతిలో పూలసజ్జతో, తులసి వాళ్ళ పక్కింట్లోంచి బయటికి వచ్చింది. జాగ్రత్తగా ఆమెని అనుసరిస్తూ గుడికి చేరాము.

పూజ, ప్రదక్షిణలు పూర్తయ్యాకా గుడి పక్కనే వున్న గంగా ప్రవాహాన్ని చూస్తూ మెట్లమీద కూర్చుంది. నెమ్మదిగా వెళ్ళి ఆమె కి కాస్త దూరంలో కూర్చున్నాము. ఈ ఏజ్ అండ్ స్టేజ్ లో అమ్మాయిని, పైగా ఇలా పెళ్ళైన అమ్మాయిని ఫాలో అవ్వడం చాలా ఆక్వర్డ్ గా వుంది.

"మీతో కొద్దిగా మాట్లాడాలి" చెప్పాము భయంగా చూస్తూ. గట్టిగా అరిచిందంటే గుళ్ళో పట్టుకుని చావకొడతారేమో అని ఓపక్క గుండెలదురుతున్నాయి.

"చెప్పండి, అందుకేగా వచ్చారు" అంది నిదానంగా. షాకింగా చూసాము. "మీరు.. మీకు" తడబడ్డాము.

"మీ ఇద్దరిలో కృష్ణగారు ఎవరు?", తూటాలా పేలిందామె ప్రశ్న మా మధ్యలో.

నివ్వెరపోయి ముఖముఖాలు చూసుకున్నాము. ఎవరికి తెలిసింది..? ఎలా..? ఎక్కడ తప్పుచేసాము..!!

"కృష్ణెవరూ, మీరు పొరబడుతున్నారు" కవర్ చేయబోయాడు శ్యామ్. చప్పున చేయి లేపి వారించాను, ఎందుకో ఇంక దాచే ప్రయత్నం చేయాలనిపించలేదు. ఏం జరిగినా సరే.

"నేనే. మీకెలా తెలుసు?" సూటిగా అడిగాను.

ఆమె కొబ్బరిచెక్కపగలకొట్టి, మా ఇద్దరికీ చెరో ముక్క చేతిలోవుంచింది, "ప్రసాద్ లీజియే" అంటూ.

రిలీఫ్ గా చూసాడు శ్యామ్.

"మా గురించి తులసి చెప్పుండచ్చు. కానీ మేమొచ్చామని ఎలా తెలిసింది?" జవాబు రాకపోవడంతో అసహనంగా తిరిగి ప్రశ్నించాను.

"తులసి లెటర్ మీకు పంపింది నేనే" చెప్పిందామె.

చూస్తుండిపోయామలా. నిజమే మాకా ఊహే రాలేదు. తులసి జీవితం వేగంగా మూడురోజుల్లో తీవ్రమైన మలుపులు తీసుకుంది, మరి నాకా లెటర్ ఎప్పుడు పంపివుంటుంది, పైగా ఆ కృష్ణుడి పటం. నా అడ్రస్ కూడా తులసి రైటింగ్ తోనే రాసి వుండడంతో అసలటువైపు ఆలోచించలేదుకూడా.

"తులసిని డెలివరీ కి హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళాకా, ఆమెకి సంబంధించిన వస్తువులున్న బ్యాగ్ వాళ్ళు పూర్తిగా తనిఖీ చేసారు. వారి పెళ్ళి ఫొటోలూ, కృష్ణుడి ఫ్రేమ్, బట్టలూ తప్ప ఇంకేమీ దొరకలేదు. దాంతో దాన్ని అలాగే బయటవదిలేసారు, ఏదో అంటరాని వస్తువులా.

మర్నాడు తెల్లవారుఝామున గుడికి బయల్దేరిన నాకు ఆ బ్యాగ్ కనిపించింది, దాన్ని తీసుకుని సరాసరి హాస్పిటల్ కి వెళ్ళాను. తులసితో మాట్లాడాను. తను లెటర్ రాసి ఆ ఫ్రేమ్ తోపాటూ నాకు ఇచ్చింది. కృష్ణ అడ్రస్, ఎప్పుడో బృంద

దగ్గర తీసుకున్నానంటూ ఓ పేపర్ మీద రాసి ఇచ్చింది. ఈ ఒక్క పేపర్ పంపినా చాలు కృష్ణ గుర్తుపట్టడానికి అని రాస్తున్నప్పుడు చెప్పింది" చెప్పి ఆగింది కోమల్.

ఆ మాటకి మా కళ్ళల్లో నీళ్ళాగలేదు, ఈసారి నిగ్రహించుకునే ప్రయత్నమూ చేయలేదు మేము.

కొద్దిక్షణాల నిశ్శబ్దం తర్వాత తిరిగి చెప్పిందామె, "అందుకే మీకు ఆ పార్సెల్ పంపేటప్పుడు తను రాసిచ్చిన అడ్రెస్ కాగితమే అతికించాను ఆ కవర్ మీద"

"మా తులసి ఏమైనా చెప్పిందా మీకు. అసలేంజరిగిందో, అక్కడ జరిగిన అవమానం ఏం తక్కువది కాదు గానీ వేరే ఏదైనా కారణంతో తను విరక్తి చెంది చావుగురించి ఆలోచిస్తున్నట్టుగా ఏమైనా" కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అడిగాను.

"లేదు, అక్కడ పొరపాటు నాదే. నా దగ్గర వున్న టైం తక్కువ, పైగా అక్కడెవరైనా చూస్తారనే భయం. మీకు లెటర్ రాసింది కదా, మీరొచ్చి ప్రాబ్లెం సాల్వ్ చేస్తారూ, లేదంటే ఆమెని అక్కడనుండి తప్పిస్తారనుకున్నాను. పైగా అప్పటికే తను చాలా నలిగిపోయివుంది అంతకంటే ఏంమాట్లాడలేకపోయాను. నా అర్థంలేని భయానికీ, ఆలోచనారాహిత్యానికీ ఖరీదు తన ప్రాణమైంది"విషాదంగా చెప్పిందామె.

"అలా అనుకోకండి. చివరి క్షణాల్లో తనపట్ల కనీసం ఒకరికైనా సానుభూతి, గౌరవంవున్నాయన్న భావన తనకి కలిగించారు. అందుకోసం ఎంతో రిస్క్ చేసారు. చాలా చాలా థ్యాంక్స్ మీకు" మాట్లాడలేక ఆగిపోయాను.

తలొంచుకుందామె.

వాచ్ చూసుకుంటూ అన్నాడు శ్యామ్, "ఆరవుతోంది, పర్లేదా? వెళ్తారా? రేపు వస్తాం, మీరు ప్రాబ్లెమ్స్ లో పడకండి" భయంగా చెప్పాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments